

MUSTÁRMAG

A csömöri evangélikus gyülekezet lapja • 27. szám

2011. KARÁCSONY

Uram! Tégy engem karácsonyi emberré. Mária alázatát, József engedelmességét, a pásztorok hűségét add a szívembe. És így elkészített szívembe jöjj el Te magad. Ahol Te vagy, ott van angyaljárás. Virrasztó töprengésem sötét éjszakájába fényt hoznak. Nyomorúságom tehetetlen sóhaját fölviszik a hatalom Urához, és helyébe, cserébe tőle erőt és örömet hoznak. Nem miattam jönnek hozzám. Hanem miattad teszik boldoggá életemet. Ámen.

ORDASS LAJOS IMÁDSÁGA

KENYÉRNEK JÖTTÉL

Kenyérnek jöttél éhező világba,
világosságnak sötét éjszakába,
fényes hajnalnak, örök ragyogásnak,
vak zűrzavarban bizonyos tanácsnak.
Jöttél útnak, igazságnak, életnek,
s kicsiny gyermekként jászolba fektettek,
Jézus, Jézus!

Mért sínylődnénk hát éhezve, szegényen,
mért tévelyegnénk világtalan éjben
tanácstalanul és halálraváltan
és úttalanul a hazug világban,
amikor benned mindent megnyerhetünk,
kis jászlad elé odatérdelhetünk,
Jézus, Jézus!

TÜRMEZEI ERZSÉBET

ÁLDOTT ÜNNEPEKET KÍVÁNUNK MINDEN KEDVES OLVASÓNKNAK!

BOLDOG KARÁCSONY!

Többféle módon szoktuk jókívánságainkat kifejezni az ünnepi időszakban: „kellemes...”, „békés...”, „boldog...”, esetleg „áldott...” ünnepről beszélünk és írunk. De van-e bármilyen hatása életünkre ezeknek a jókívánságoknak? Lesz-e áldott, békés vagy legalább kellemes az ünnepünk az emberi jókívánságoknak köszönhetően?

Ha fellapozzuk az első karácsony történetét Bibliánkban, egyet biztosan leszögezhetünk: az a karácsony a főbb szereplők számára nem volt kellemes, sőt általában az átlagosnál nehezebb helyzetekkel kellett szembesülniük.

Józsefnek várandós feleségével kellett mintegy 150 kilométeres gyalogos utazást vállalnia. Mikor megérkeztek, kiderült, hogy akkorra „a szálláson nem volt számukra hely”, ezért a nemsokára megszülető gyermek egy istállóba érkezett.

Jobb körülmények között utazhattak, de nagyságrendekkel nagyobb távot tettek meg a napkeleti bölcsek, vállalva a fáradságot. A pásztorokról azt olvassuk, hogy – foglalkozásuknak megfelelően – a szabad ég alatt töltötték az éjszakát is. Ezeket a körülményeket megszokhatták, de a kor színvonalán sem nevezték kellemesnek. Az egyetlen fontos szereplő, aki minden bizonnyal az átlagnál jobban élt, Heródes király lehetett...

Meglepődve láthatjuk ugyanakkor, hogy a nehéz körülmények ellenére – egy kivétellel – minden szereplő valami különleges örömet és boldogságot élt át azokban a napokban.

A szülők egy pillanatra megkönnyebbülhettek, egészséges kisgyermeket tartva kezükben. A napkeleti bölcseknek „igen nagy volt az örömük”, amikor a csillag megállt az istálló felett, és meglátták a kisgyermeket, akit kerestek. A pásztorokat valami különös boldogság arra indította, hogy „dicsőítsék és magasztalják Istent”. Hasonló érzéseket élt át Sime-

on és Anna is, akik régóta vártak erre a különleges pillanatra. Egy kivétel mégis akadt: Heródes király.

Akik viszont személyesen találkozhattak a főszereplővel, a betlehemi gyermekkel, életre szóló, különleges pillanatot éltek át. És ebben rejlik számunkra is karácsony üzenete.

Hiszen bizonyos, hogy sokak számára ma sem a felhőtlen öröm és vigadozás ünnepe a karácsony. Lehet, hogy idén is kevesebb kerül a karácsonyfa alá? Lehet, hogy karácsonyfára sem telik? Lehet, hogy nincs kivel megosztani az ünnepet? Lehet, hogy az előkészületek erőfeszítései vagy az év végi hajtás miatt pont az ünnepre merülünk ki teljesen? Lehet, hogy mire az ünnepre kerülhetne a sor, megcsömörlünk a karácsonyra „készítő” akcióktól, villódzó fényektől, csöpögős zenéktől és nehéz ételektől? Számos oka lehet annak, ha az idej karácsonyunk se lesz áldott, békés, boldog, de még kellemes sem.

Pedig az Isten most is, és számunkra is boldog karácsonyt szeretne, ahogyan az első karácsony minden nehéz körülmény ellenére lehetett boldog azok számára, akik átérték. Hiszen éppen Isten az, aki a legnagyobb kényelmetlenséget vállalta azzal, hogy teljesen kiszolgáltatott csecsemőként belépett ebbe a világba. Látható formát öltött, megérinthető, kézbe vehető volt, és békességet, örömet, boldogságot adott mindazok számára, akik látták, leborultak előtte, vagy kézbe vehették.

De nem csak számukra, mert Isten folytatta, amit azon az első karácsonyon elkezdett, és felvállalta az emberlét minden kínját és nehézségét, sőt a halál gyötrelmét is. Mert a rideg istállóban található jászol deszkáiból hamarosan keresztfát ácsolt számára az emberiség. De ő ezt is vállalta, hiszen ezért született a földre. És azért, hogy feltámadva legyőzze a bűnt és a halált is mint az emberi boldogtalanság legfőbb okát. Ezért mindazok számára, akik személyesen találkoznak vele, ma is tud boldogságot, békességet és örömet adni, minden nehézség között, bűn terhe alatt roskadozva vagy a halál árnyékának völgyében járva is.

Isten ma is ilyen karácsonyt szeretne! Talán szegényesnek tűnőt, amely azonban mégis elhozza számunkra a legnagyobb ajándékot: alkalmat, melyen mi is megtalálhatjuk a Megváltót, és leborulhatunk előtte.

Ő az egyetlen, aki nemcsak kívánja, de valóban lehetővé is tette számunkra a boldog karácsonyt!

GYŐRI GÁBOR DÁVID

SZLOVÁK ISTENTISZTELET ÉS KIRÁNDULÁS

Gyülekezetünk hagyományosan minden esztendőben kirándulást szervez. Hogy csak az utóbbi éveket említsem, 2009-ben Kecskeméten voltunk, tavaly pedig a Biblia nyomában Miskolc–Gönc–Vizsoly volt az úti célunk. Idén csupán a szomszédos fővárosba indultunk október 9-én, vasárnap.

Nekünk, híveknek, a vasárnap délelőtt az istentisztelet ideje, most sem volt ez másképp. Buszunk ötvenfőnyi „legénységével” begördült a volt Köztársaság térre (ma II. János Pál pápa tér), majd néhány esőcsepp kíséretében átsétáltunk a Luther utcából is nyíló Szlovák Ajkú Evangélikus Egyházközség kápolnájába, és ott – a termet megtöltve – kétnyelvű istentiszteleten vettünk részt. Házigazdánk, *Gulácsiné Fabulya Hilda* lelkész nő prédikált, *Tenczer Györgyné, Gizi* pedig a kántorságot vállalta.

Az igehirdetés után a lelkész asszony meleg szavakkal és egy szlovák nyelvű énekeskönyvvel, valamint egy kétnyelvű, régi nagytarcsai fotókat tartalmazó kiadvánnyal köszöntötte a csömörieket. Lelkészünk, Johann Gyula szép ajándékkal – a *Mojzesné Nagy Éva* által textilből készített Luther-rózsával – köszönte meg a meghívást és a vendégfogadást.

Az alkalom végén lesétáltunk a „Luther-udvarra”, ahol kívülről megtekinthettük a valamikor gyönyörű, neoromán jegyeket viselő templomot, melyet 1867-ben – a kiegyezés évében – építettek az akkor nagyszámú pesti szlovákság részére. Régen a templom két oldalán iskola és paplak állott. Az egyházközség költségeinek fedezésére bérlakásokat építettek körbe, ez a ma is álló úgynevezett „Luther ház”. Az épületegyüttes Rákóczi útról nyíló bejárata fölött láthatjuk *Luther Márton* szobrát.

A lelkész nőtől megtudtuk, hogy a történelem viharaiiban megcsappant a szlovák hívek száma. Így 1965-ben a budapesti szlovák evangélikusok elvesztették templomukat és az azt körülvevő bérlakásokat is. Mára csak két ingatlan van az egyházközség tulajdonában, az egyik a kis kápolna, a másik pedig a lelkész lakás.

A szépséges, jobb sorsra született – ma műemlék – templom külseje siralmas képet mutat. Málló, omladozó vakolat, körbeépítve toldaléképületekkel. A Rákóczi úton sétálva nem is sejtjük, hogy az udvar milyen pompás templomot rejt, amely ma más funkciókat szolgál. Sajnos!

Kirándulásunkat ebéddel folytattuk, melyet az Üllői úti Fehér Páva étterem pincetermében fogyasztottunk el. A délutánt gyönyörűséges Operaházunk épületének megtekintésével folytattuk. Szakszerű idegenvezetést kaptunk, és ismét jó volt átélni, hogy milyen csodás épülettel büszkélkedhetünk. A színpadon már készültek az esti előadás díszletei, a bejárat előtt már várakoztak a – főleg külföldi – nézők, akik, megpillantva a csömöri asszonyok színes, szlovák népviseletét, óriási fotózásba kezdtek...

Utunk következő állomása a Hősök tere volt, melyet Boda Zsuzsa szakavatott vezetésével nézhetünk meg. Innen átsétáltunk a Vajdahunyad vára épületegyütteséhez, ahol szintén Zsuzsi „nyitogatta a szemünket” a látnivalókra. A vár udvarán nagy élmény volt megnézni azt a hidat is, melynek mintájára készült a csömöri Szabadság úti hídkorlát.

Lassan esteledni kezdett, buszunk hazafelé vette az irányt. Zsuzsinak köszönjük ennek a tartalmas napnak a megszervezését.

DR. FOGD MIHÁLYNÉ

LOVIISA–CSÖMÖR

Harmincéves a testvér-gyülekezeti kapcsolatunk

Amikor Isten iránti hálával és kimondhatatlanul nagy szeretettel, emlékek sokaságával gondolunk erre a három évtizedre a kerek évfordulóval kapcsolatban, akkor tulajdonképpen kihagyhatatlan, hogy a múlttól, a gyökerekről ne ejtsünk néhány szót.

Ezek a gyökerek – a földrajzi távolság ellenére – egészen Wittenbergig vezetnek. *Mikael Agricola* és *Sylvester János* tanulmányaik során, 1536-ban minden bizonnyal találkoztak a reformáció bölcsőjénél. Agricola a finn nép „Luther Mártonja”, a finn irodalmi nyelv megalapozója lett, finn ábécéskönyvet adott ki, és lefordította anyanyelvére az *Újszövetséget*. Hasonlóképpen Sylvester János is visszatért hazájába a reformáció tanaival: magyarra fordította az *Újszövetséget*, megírta és kiadta az első magyar nyelvtant.

Mivel északi testvéreinknél nem volt ellenreformáció, ezért lehet nekünk, magyarországi, maroknyi, kisebbségben élő evangélikusoknak különleges belegondolnunk, hogy Finnországban a népesség 78,2 százaléka evangélikus...

A Magyarországi és a Finnországi Evangélikus Egyház között hivatalosan az első világháború után, kilencven évvel ezelőtt kezdődött a kapcsolat felvétele. Finn és magyar teológusok tanulhattak egymás egyetemeken, s különösen is nagy hatással volt hazatért ösztöndíjasainkra és rajtuk keresztül egyházunk népére a finn „ébredési mozgalom” lelkiisége.

1937-ben Budapesten volt először finn–magyar–észti lelkészkonferencia.

Aztán a történelmi események következtében negyvennégy évet (!) kellett várni a következő le-

hetőségre... hiszen „legközelebb” 1981-ben a közép-finnországi Iisalmiban vehettek részt magyar és észti evangélikus lelkészek külföldi lelkészkonferencián.

Ezzel a konferenciával kezdődött a mi szép és tartós testvér-gyülekezeti kapcsolatunk Loviisával. A konferencián részt vevő *Veli-Matti Hynninen* és *Solymár Péter* lelkészek barátságukat az egyházi hatóságok által jóváhagyott testvér-gyülekezeti kapcsolattá szélesítették, és megkezdődött a két gyülekezet kétévenkénti találkozója: Loviisában és Csömörön.

Hat alkalommal felnőtt, két alkalommal ifjúsági csoport utazott Finnországba, valamint hat csoport érkezett Loviisából az évtizedek során Csömörré. Gyülekezetünk ifjúsága többször részt vett a loviisai békeforum ünnepén és előkészítő munkáiban, valamint közös ifjúsági cserkész tábor tartottunk Közép-Finnországban, Partaharjuban. Ezek a ki- és beutazó csoportok nem turisták voltak, hanem annál sokkal többek: barátok, testvérek, akik egymás otthonaiba nyertünk befogadást, hiszen van közös alapunk, közös nyelvünk (és itt most nem az újabban megkérdőjelezett nyelvrokonságra gondolok), ez pedig az a hit, amelynek forrása *Jumala...* vagyis Isten.

Együttléteink alaphangját mindig a közös istentiszteletek adják meg, amelyeken az igehirdetések hol a loviisai, hol a csömöri szószéken hangzanak finnül és magyarul... De tudjuk már egymás himnuszát, ismerjük egymás történelmét, tudjuk, ki szenvedett tatártól, töröktől, szovjettől, svéd vagy orosz elnyomástól... Természetesen a gyülekezeti együttléteken kívül igyekszünk mindannyian megmutatni egymásnak hazánk szépségeit, a specialitásokat, a szokásokat...

Mindez szoros és élő barátsággá forrt össze az évek, évtizedek folyamán. Minket megtanítottak szaunázni, mi megtanítottuk barátainkat gulyáslevest főzni bográcsban. Most már családi ünnepekre,

esküvőkre, konfirmációra, születésnapokra, gyülekezeti ünnepekre is ellátogatunk egymáshoz, szívünk sugallatára, csoport nélkül...

Közben kapcsolatunknak, barátságunknak gyümölcsei is érlelődtek, hiszen csömöri gyülekezeti életünket gazdagítottuk, színesítettük a finn gyülekezeti életből vett mintákkal. Így tértünk át a konfirmációs tábor gyakorlatára, finn minta szerint öltöztetjük konfirmandusainkat az úgynevezett finn albába, s bevezettük az úrvacsora szentségének vételéhez a külön kelyhet. Amikor ajándékba kaptuk a finn templomokból ismerős, földgömb alakú gyertyatartót, akkor pedig az örök élet vasárnapi gyertyagyújtásos megemlékezés szép hagyományát vezettük be.

Egy-egy út előtt a tanulni vágyók számára finn nyelvkurzus indul, melynek hatására gyülekezetünkben már több fiatal beszéli is a nem könnyű finn nyelvet. Hasonlóképpen „birkóztak” északi testvéreink is a magyar nyelv elsajátításával.

Amikor most lehetőségem van a visszatekintésre, evangélikus költőnk szavait hívom segítségül érzéseim és gondolataim pontosabb kifejezésére:

*Első, felejthetetlen finn utam után
otthon különös kérés fogadott:
mondjam el egyetlen mondatban,
mit jelentett az út nekem.
Mosolyogva feleltem: „Hiszen
egyetlen szóval kifejezhetem!
Szébb választ se finniül, se magyarul
alig találnék!
»Lahja!« = Ajándék!”*

(Túrmezei Erzsébet: „Lahja!” = Ajándék!)

Valóban: Istentől nyert ajándék lehetett számunkra látni az erdőket és tavakat, a nyírfák fehér kérgét, a fehér éjszakák csodáját, érezni a szauna jellegzetes illatát és gőzét, megtapasztalni a finn ember adott szavának becsületét, a természet védelmének komolyan vételét, látni a hivalkodástól mentes lakáskultúrát, a tisztaságot, a fa-kő-üveg harmóniáját az építészetben, hallani a szeuratokon a bizonyágtételeket s a Sion kegyességi énekek szívből jövő szárnyalását.

Vallom, hogy ez a harminc év Istentől nyert AJÁNDÉK = LAHJA, áldott MAGVETÉS volt a csömöri és a loviisai gyülekezet életében. Most, ennek a jubileumi évfordulónak a kapcsán nem is tehetünk mást, mint hogy: ÁLDJUK ÉRTE EGYÜTT A MAGVETŐ KEZÉT!

SOLYMÁR PÉTERNÉ

2012 TÚRMEZEI-EMLÉKÉV LESZ

A Magyarországi Evangélikus Egyház és a Fébé Evangélikus Diakonisszaegyesület a 2012-es esztendő *Túrmezei Erzsébet* költőnő, diakonissza születésének századik évfordulója alkalmából Túrmezei-évnek nyilvánította.

Az egész évben tartó ünneppsorozat előkészítése céljából az Északi Egyházkerület püspöki székházában október 18-án megbeszélést tartottak. Ezen többek között *Gubek Mária*, gyülekezetünk felügyelője is részt vett.

Jól tudjuk, Erzsébet nénit nagyon erős szálak kötötték Csömörhöz, amelyben Gubek Máriának nagy szerepe volt. Nem véletlenül fekszik – végakarata szerint – Túrmezei Erzsébet a csömöri temetőben.

Az emlékév kapcsán gyülekezetünkben ötvened vasárnapján, 2012. február 12-én délután *Túrmezei Erzsébet szavalódélutánt* tartunk, amelyre már most szeretettel hívjuk, várjuk a versmondókat.

BEMUTATKOZIK A HATODÉVESÜNK

Lelkészcsaládból származom, édesapám, Győri Gábor jelenleg Pestszentlőrincen lelkész, nagyapám, Győri János nagytarcsai lelkipásztor volt. Édesanyám is nagytarcsai származású, így gyökereim ehhez a faluhoz kötnek.

Nagykanizsán születtem három és fél évvel fiatalabb húgommal együtt. Iharosberény tekinthető a szülőfalumnak. Iskolás éveimet Orosházán töltöttem, majd utolsó középiskolai évemben Pestszentlőrincre költöztünk, így a Deák Téri Evangélikus Gimnáziumban érettségiztem.

Ezután – bár akkor sokan gondolták, hogy mintegy automatikusan folytatom a családi hagyományokat, és a lelkészi pályát választom – történelem szakra jelentkeztem az Eötvös Loránd Tudományegyetemre. Három évvel korábban már átadtam életemet az Úr Jézusnak, és szívesen vettem részt a gyülekezeti életben, ugyanakkor – bár a teológia érdekelt – nem

éreztem magam alkalmasnak a lelkészi szolgálatra, ezért más irányba indultam el. Eközben kaptam mégis elhívást a lelkészi pályára, így végül jelentkeztem a teológiára. A felvételi eljárás során többször is megerősítést kaptam Istentől arra nézve, hogy ezen a pályán szeretne látni, és hogy alkalmasságom nem magamtól van, hanem az ő adománya lehet.

Már teológushallgató voltam, amikor feleségemmel, Judittal, akivel a pestszentlőrinci ifjúságban ismerkedtünk meg, összeházasodtunk, és Nagytarcsá-

ra költöztünk. Judit spanyol–amerikanisztika szakot végzett az ELTE-n. 2008–2009-ben egy ösztöndíjat elnyerve a chicagói evangélikus teológián folytattam tanulmányaimat, ahol elsősorban újszövetségi tantárgyakat hallgattam. Itthoni diplomamunkámat is az újszövetségi teológia tárgykörében írtam Pál apostol galáciabeliekhez írott leveléről.

Amerikai élményeink, tapasztalataink sok szempontból formálták mindkettőnk személyiségét csak úgy, mint azok a megpróbáltatások, amelyeken hazatérésünk után kellett átmennünk. A nehézségek közepette is sokszor megtapasztalhattuk azonban Isten kegyelmét és szeretetét, amellyel napról napra gondunkat viselte.

Isten különös ajándéka számunkra Boróka Virág, aki 2009 szeptemberében született. Sok örömet lelünk benne, ahogy láthatjuk növekedni és fejlődni. Ugyanígy ajándékként éljük meg, hogy jövő nyárra kistestvérét is várjuk.

Teológiai tanulmányaim mellett immár harmadik éve vagyok a Magyar Evangélikus Rádiómisszió munkatársa. Sokféle tapasztalattal gazdagodhatom ezen a munkaterületen a találkozások és interjúk révén, ugyanakkor érzem a felelősségét is annak, hogy sok-sok rádióhallgató számára közvetíthetem az evangéliumot.

Zenei adottságaim kisgyermekkoromban kezdtek kitűnni, amikor a gyülekezeti énekkar próbáin sertepertélve minden szólam rám ragadt. Később zongorázni, trombitálni tanultam, ifiken gitároztam. Finta Gergely növendékeként Fóton kántori oklevelet szereztem, és évekig végeztem kántori szolgálatot Pestszentlőrincen. Johann Gyula lelkész úrral a teológia rézfúvós-együttesében volt alkalmunk megismerni egymást. A zenét, melyet Luther az ige után Isten második legfontosabb adományának tartott, én is ilyen adományként és szolgálati eszközként igyekszem használni az ő dicsőségére.

Nagy lehetőségként élem meg a csömöri gyülekezetben eltöltött időt, ahol már egyértelműen a lelkészi szolgálat kihívásait szem előtt tartva gyűjtöm az élményeket. Ezúton köszönöm a szeretetteljes fogadtatást, amelyben a gyülekezet családommal együtt részesített, valamint a türelmet és elfogadást, amelyet a lelkészjelölt próbálkozásaival kapcsolatban tanúsítanak.

Isten áldását kérem a gyülekezet tagjainak életére, és kívánok örömteli karácsonyt minden kedves testvérnek!

GYŐRI GÁBOR DÁVID

GYEREKOLDAL

KARÁCSONY ÉJSZAKA

Augustus császár tudni akarta, hányan élnek a birodalmában. Ezért népszámlálást rendelt el. Mindenkinnek a szülővárosába kellett mennie, ahol a hivatalnokok listákra írták az emberek adatait.

Mária jegyese, József Betlehemből származott, ezért Názáretből oda indultak útnak. Már nem sok idő volt hátra Jézus születéséig, így nem tudtak gyorsan haladni.

Amikor végül beértek Betlehembe, a fogadók és vendégszállások már mind megteltek. Hiába kopogtattak be több ajtón is, sehol sem volt hely. Egy fogadós végül megsajnálta őket.

– A házban nem tudok már üres ágyat adni nektek, de hátul az istállóban, a szalmán elalhattok – mondta nekik.

József és Mária megköszönték a lehetőséget. Ott, az istállóban született meg Jézus. Mária bepólyálta, és a jászolba fektette.

Azon az éjszakán különös dolog történt. A környéken lévő pásztoroknak, akik a nyájukat őrizték a mezőn, hirtelen egy angyal jelent meg. Nagy fényesség vette körül őket, ők pedig nagyon megijedtek. Nem tudták, mi történik. Az angyal így szólt hozzájuk:

– Ne féljeteK, mert nagy örömet hirdetek nektek! Ez az egész nép öröme lesz: megszületett ma az Üdvözítő, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában. A jel, amiből felismeritek, hogy igazat szólok, az lesz,

hogy találtok majd egy kisgyermeket, aki bepólyálva fekszik a jászolban.

Ahogy ezt elmondta, angyalok sokasága jelent meg, akik az Istent dicsérték. Ezt mondták:

– Dicsőség a magasságban Istennek és a földön békesség és az emberekhez jóakarát.

Ezek után a mennyei sereg eltűnt a pásztorok szeme elől. Ők pedig így szóltak egymáshoz:

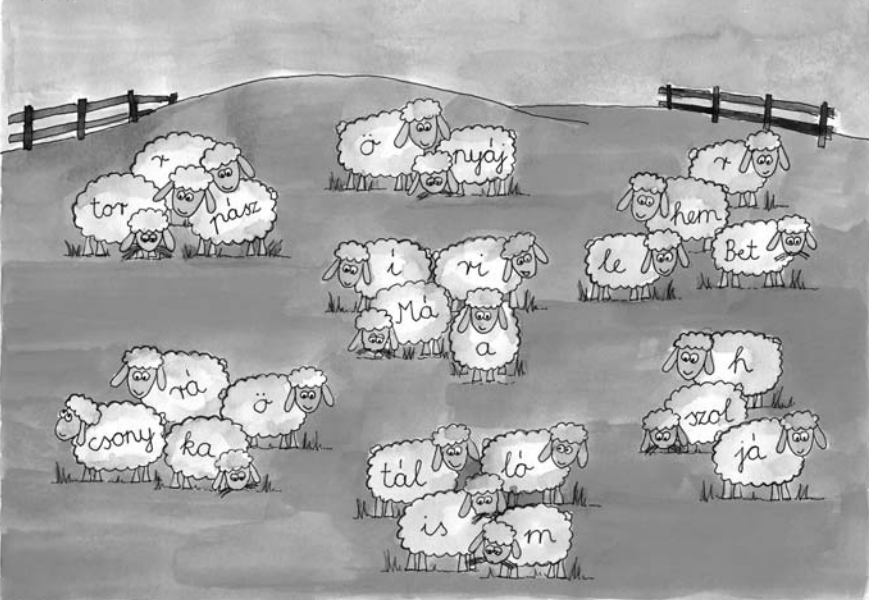
– Menjünk el egészen Betlehemig, és nézzük meg, hogyan is történt, amiről az Úr üzent nekünk.

Gyorsan elindultak, és meg is találták az istállót, amelyben Mária, József és a jászolban fekvő kisgyermek volt. Rögtön el is mondták, hogy kik ők, és hogyan jutottak ide. Aki csak hallotta, nagyon elcsodálkozott a dolgon.

A pásztorok is tudták, hogy különleges kisbabát látnak, ezért tiszteletük jeléül le is térdeltek előtte. Azután pedig visszamentek a mezőre, a nyájhoz.

A csoportokban heverésző bárányokon található szótagokból egy-egy szót olvashattok össze. Mindegyik csapatnál egy-egy állaton egy plusz betű is található. Párosítsátok az összeolvasott szavakat a számozott meghatározásokkal! A plusz betűkből a számsor alapján egy szót kaptok.

RAJZ: JENES KATALIN

1. Jézus születésének az ünnepe
2. állatok őrizője
3. ez legelészett a mezőn, amikor Jézus megszületett
4. Jézus „szülőháza”
5. Jézus „bölcsője”
6. Jézus anyja
7. Jézus szülővárosa

Megfejtés:

Összeállította: Boda Zsuzsa

GYÜLEKEZETI KRÓNIKA

VISSZATEKINTÉS A 2011. ÉV GYÜLEKEZETI ESEMÉNYEIRE

JANUÁR

Január 9-én mutattuk be a gyülekezetnek Kocsis Krisztinát, aki a kántori szolgálatban és a kórusvezetésben vállalt részt.

14-én az ifi vendége volt – dr. Csepregi András iskolalelkész vezetésével – a Budapest-Fasori Evangélikus Gimnázium küldöttsége.

17-től 24-ig, az ökumenikus imahéten Eszes Zoltán lelkipásztor a baptista, Görbe József plébános a római katolikus, Esztergály Előd Gábor lelkipásztor a református és Johann Gyula az evangélikus felekezet részéről végezte a szolgálatokat. A gyülekezeti kórusok ismét színesítették szolgálataikkal istentiszteleteinket.

FEBRUÁR

Február 13-án ismerkedtünk meg Domokos Tiborral és családjával, Adéllal és Kristóffal. Tibor a 6. teológiai évét, amely gyakorlati év, gyülekezetünkben töltötte júniusig.

19-én vidám szeretetvendégséget tartottunk a kórusnak, sok énekléssel, finom babgulyással és süteményekkel. A német csoportunk már februárban megkezdte készülését a német testvér-gyülekezeti küldöttség fogadására.

MÁRCIUS

Március 6–13. között tartottuk 61. alkalommal hagyományos farsangi imahetünket. Vendégeink voltak: Esztergály Előd Gábor csömöri református lelkipásztor, dr. Cserhátiné Szabó Izabella fóti lelkész, Domokos Tibor 6. éves teológiai hallgató Csömörről, Novotny Dániel egyházmegyei beosztott lelkész, Chikán Katalin lelkész Dunakeszről, Bódi Emese latin–művészettörténet tanár az Evangélikus Hittudományi Egyetemről (EHE), Eszlényi László csomádi lelkész és dr. Reuss András professor emeritus az EHE-ről. Köszönjük a sok segítséget az előkészületekben, a sok finom süteményt.

Márciusban az ifjúság közös hétvégét tartott a passiójátékra való felkészülés jegyében.

ÁPRILIS

Április 3-án elcsendesítő böjti egyházzenei áhítaton volt vendégünk a Stella énekegyüttes.

15–17. között gyülekezetünk konfirmandusai a fóti kántorképzőben készültek a vizsgára és az úrvacsorára a lelkész és az ifjúság segítségével.

23-án, nagyszombaton különleges, interaktív passiót szervezett az ifjúság a jelentkező gyülekezeti tagok számára az imaházban. A gyülekezeti termet felhasználva építették meg Jézus szenvedéstörténetének főbb állomásait, amelyeken végigkísérték a velük együtt zarándoklókat.

A kórus most már rendszeres szolgálattévője ünnepi istentiszteleteinknek, így volt ez a húsvéti ünnepen is.

MÁJUS

Május 1-jén és 8-án került sor gyülekezetünkben a konfirmandusvizsgára és úrvacsorai istentiszteletre. Tíz konfirmandus testvérünk élhetett, életében először, az úrvacsora szentségével. A szép ünnepen megáldottuk a 25, 50, 60 és 70 éve templomunkban konfirmáltakat is.

Május 22-én Vácott került sor a hagyományos egyházmegyei kórustalálkozóra, ahol a tizennégy kórus között ott volt a csömöri egyházközség ének-kara is, Kocsis Krisztina és Johann Gyula vezetésével.

Május 28-án egy busznyi csoporttal rész vettünk az aszódi egyházkerületi napon, ahol értékes előadásokat hallgattunk; különösen is emlékszünk dr. Zacher Gábor addiktológus megdöbbentő szavaira és képeire.

JÚNIUS

5-én a Gusztáv Adolf Segélyszervezet részére gyűjtöttünk, amely az elerőtlenedett evangélikus gyülekezeteket támogatja; vendég igehirdetőnk Novotny Dániel volt.

A következő héten, pünkösd ünnepére készülve részt vettünk – református testvéreinkkel közö-

sen – a templomunkban rendezett háromnapos evangélizáción.

19-én ismét megtartottuk a hagyományos gyülekezeti napunkat. Az istentiszteleten Mekis Ádám, egyházmegyénk esperese hirdette az ígét, míg a vasárnapi iskolások délelőtt a könyvtárban vendégeskedtek. A közös ebéd után került sor a rendhagyó tanévzáró alkalomra vasárnapi iskolások bemutatóival és a kórus énekeivel. A nap zárásaként pedig dr. Kertész Botond történész, a kistarcsai gyülekezet kántora tartott előadást csömöri Zay Károlyról, és átadta a 19. századi evangélikus országos felügyelőt ábrázoló festményt a gyülekezet számára, múzeumi tulajdonként, megőrzésre.

27–30. között gyönyörű napokat élhettünk át harminchárman Bagolyirtáson, az idei vasistáborunkban. Köszönjük a sok segítséget a vasis vezetőknek, az ifiseknek, Terikének és Évának.

JÚLIUS

Július 24-én elbúcsúztattuk Domokos Tibort és családját az istentiszteleten. Ezen az alkalmon volt vendégünk a fóti kántorképző augusztusi tanfolyamának kórusa. Szép énekükkel színesítették az istentisztelet liturgiáját.

25-től 30-ig, idén először, Nagyvelegen tartottuk az ifjúsági táborunkat harminckét résztvevővel. A táborban a jézusi dialógusokkal foglalkoztunk János evangéliumából.

Július 30-tól augusztus 6-ig vendégül láttuk németországi testvérgyülekezetünk huszonöt fős küldöttségét St. Michaelisdonnból, Uwe Kraupner lelkész úr vezetésével. A nyolc nap sok-sok programját átélve szép emlékeket hordozunk magukban a találkozásból. 2013-ban várnak bennünket testvéreink Németországban. Köszönjük a német csoport előkészítő és lebonyolító munkáját.

AUGUSZTUS

Augusztus 19-én tekintélyes, huszonnyolc fős csömöri küldöttséggel vettünk részt Piliscsabán a hagyományos Fébé-konferencia egyik napján.

20-án a Szlovák Önkormányzat épületében gyűlhettünk össze a felekezetek és nemzetiségek közös imaalkalmán. A három történeti egyház helyi közösségeit képviselve Johann Gyula evangélikus lelkész, Esztergály Előd Gábor református lelképásztor igehirdetése után Kocsis Csabának, a római katolikus

egyházközség képviselőjének gondolatait hallgathatták meg a hívek. Közreműködött a Vox Animi kórus Ráduly Ildikó és Takács László vezetésével.

29-én, a református gyülekezet kezdeményezésére, ökumenikus horgászversenyt rendeztek a csömöri felekezetek a tavon. Az alkalmon mi is eredményesen vettünk részt.

SZEPTEMBER

12-én tartottuk tanévnyitó istentiszteletünket, amelynek a végén hálát adtunk a tanévért, közös életünkért, majd közösen úrvacsorát vettünk. Igehirdetőnk Győri Gábor Dávid, gyülekezetünk új hatodévese volt.

18-án megismertük és köszöntöttük Dávid családját is, feleségét, Juditot és kislányukat, Borókat.

Szeptember folyamán megkezdődött az új munkaév gyülekezetünkben. A vasárnapi iskola, ifjúsági- és felnőtt bibliaóra kivételével (amelyek egész évben folyamatosan tartják alkalmait) újraindultak gyülekezeti csoportjaink.

OKTÓBER

Október 1-jén gyülekezeti ifjúságunk látta vendégül az egyházmegye gyülekezeteinek ifjúságait. Fiataljaink lelkes készülése tartalmas programot nyújtott vendégeinknek. A 75 fiatal vendégül látásában sokat segítettek a süteményeket készítő asszonytestvérek és az öregifi, dr. Kemény Csaba vezetésével. Köszönjük mindenkinek a segítséget.

9-én a budapesti szlovák ajkú egyházközség meghívására a Rákóczi úti gyülekezetbe utaztunk. A szlovák–magyar nyelvű istentisztelet és a Fehér Páva étteremben elfogyasztott ebéd után Boda Zsuzsa vezetésével megnéztük az Operaházat, a Hősök terét és a Vajdahunyad várát. Köszönjük Gulácsiné Fabulya Hilda lelkésznő meghívását.

28–30. között reformációi sorozatot tartottunk a nagytarcsai és cinkotai testvéreinkkel együtt, egymás templomaiban. Sok örömteli találkozásra nyílt lehetőség, örültünk az összefogásnak, várjuk a következő év újabb találkozásait.

NOVEMBER

November 13-án a vasárnapi iskolásokkal a Deák téri Országos Evangélikus Múzeumban jártunk, ahol

Zászkaliczky Zsuzsanna művészettörténész múzeumi foglalkozást tartott a gyerekeknek. A kiállítás, amelyet megnéztünk, a kétszáz éves Deák téri templomhoz kapcsolódott.

12–13-án konfirmandus-hétvégét szerveztünk Fóton. Az október eleje óta együtt dolgozó csoport igazi közösségépítő foglalkozásokon vett részt.

Egy héttel később, 18-tól 20-ig az ifjúsági csoport tartott csendeshétvégét a fóti kántorképzőben. A sok tartalmas program közben meglátogattuk az ősszel is gyönyörű vácrátóti arborétumot.

Örök élet vasárnapján gyertyagyújtással emlékeztünk meg az egyházi esztendőben előrement szereteteinkről.

27-én, advent első vasárnapjának délutánján kórusunk fellépésével voltunk jelen a könyvtár előtti adventi gyertyagyújtáson.

DECEMBER

Advent második vasárnapján vendégünk volt az Evangélikus Hittudományi Egyetem teológus küldötte, Seben Glória.

11-én templomalapkövetelési ünnepet tartottunk, délután pedig megnéztük a budapesti kirándulásunk képeit.

18-án délután kerül sor a vasárnapi iskolások karácsonyi műsorára, majd azt követően a gyermekek szeretetvendégségére, az úgynevezett kakaó-partira.

25-én a vasárnapi iskolában a gyerekek karácsonyi ajándékot kapnak.

Az év krónikájáról bőséges beszámoló olvasható egyházközösségünk honlapján: <http://csomor.lutheran.hu>.

* * *

Köszönjük a vasárnapi iskola vezetőinek, Solymár Péternének, Boda Zsuzsannának, Johann-né Kertész Leának és ifjúsági segítőiknek, Palocsán Grétinek, Halász Andreának, Kecskés Péternek, Manyikné Vereszi Katalinnak és Kalináné Gubek Erikának az év folyamán tanúsított hűséges szolgálatot. Köszönjük Reményi Gábornak az énekek gitáros kíséretét.

Köszönjük gyülekezetünk sáfárainak áldozatos munkáját. Köszönjük Nyilas Imrének és feleségének az oltár díszítéséhez nyújtott sok segítséget.

Köszönjük kántoraink hűséges szolgálatát.

* * *

2011-ben 211 760 forint folyt be az adózók 1%-os felajánlásaiból a Csömöri Evangélikus Gyülekezet Alapítvány számlaszámára. Köszönjük a felajánlott összeget!

Szeretettel közöljük a Magyarországi Evangélikus Egyház technikai számát: 0035, illetve a Csömöri Evangélikus Gyülekezet Alapítvány adószámát: 18665367-1-13. Kérjük, jövőre is támogassa adója 1 + 1 százalékával egyházunkat, gyülekezetünket. Köszönünk minden eddigi felajánlást.

* * *

A 2011-es esztendőben gyülekezetünk 500 ezer forint támogatást kapott a helyi önkormányzattól. Köszönjük a segítséget.

Presbitériumunk döntése alapján az évi javasolt gyülekezettámogató felajánlás összege felnőtt egyháztagnonként 5000 forint. Köszönjük a felajánlásokat és a sáfárok munkáját.

Az idei esztendőben a csömöri önkormányzattal együttműködve elkészült az imaház melletti parkoló közevése, és köszönjük a templom bejárata előtti rész rendbetételét.

Változatlanul tervezünk baba-mama kört és nyugdíjasdélelőttöt. Kérem, az érdeklődők jelentkezzenek a hivatalban. Szeretnénk folyamatosan erősíteni az öregifi és a húszasok-harmincasok ifijének alkalmait, várjuk az érdeklődőket.

* * *

A lelkész elérhetőségei:

Johann Gyula

Telefon/fax: (06) 28/445-030 vagy (06) 20/824-2074

E-mail: gyula.johann@lutheran.hu

Köszönjük Urunknak az idei esztendő kihívásait, örömeit, ajándékait.

ÖSSZEÁLLÍTOTTA: JOHANN GYULA

A 2011. ÉV STATISZTIKÁJA

KERESZTELŐK

A keresztség szentségében részesült 10 fiú és 4 leánygyermek, összesen 14-en, hússzal kevesebben, mint 2010-ben.

A keresztség szentségében részesültek: Dernovics Zétény, Kling Ádám, Kalla Márk, Horváth Áron, Szabó Nina Rozália, Helisz János Sándor, Jakovác Csaba, Katona Gábor, Zelles Julianna Berta, Izabelle van Culenborg, Majtényi Bálint, Bakonyi Máté, Bakonyi Árpád Tibor, Héjássy Adél.

„Örüljetez, hogy nevetek fel van írva a mennyben.”
(Lk 10,20)

KONFIRMÁCIÓ

10 fiatal konfirmált összesen – 4 leány és 6 fiú, nyolccal kevesebben, mint 2010-ben.

Idei konfirmandusaink:

Ardelean Anett, Bagyánszki Viktor, Johann Panna, Károlyi Erik, Manyik Dániel, Papp Bálint, Papp Tamás, Tóth Endre, Tóth Viktória, Zelles Veronika.

„Boldog az, aki féli az Urat, aki az ő útjain jár.”
(Zsolt 128,1)

HÁZASSÁGKÖTÉSEK

Házasságot kötött Isten áldásával 4 pár, 1 párral több, mint az előző esztendőben.

Az idei párok:

Erhart Áron és Kovács Margit, Illés Gyula Dávid és Kilián Beatrix, Bóka László és Lovas Ildikó, Ördög Ferenc és Nagy Anett.

„Minden dolgotok szeretetben történjék.” (1Kor 16,14)

TEMETÉSEK

Elkísértük az utolsó földi úton összesen 16 férfi és 12 nő testvért, összesen 28 testvérünket, tízzel többet, mint az előző évben.

Hazatért testvéreink:

Ecsér Gábor (49 éves), Bócsi Andrásné sz. Magát Katalin (71), Hevesi István (79), Krizsán Ferencné sz. Kiss Rozália (79), Kutsera István (78), dr. Polgár István (63), Sásdi Józsefné sz. Turbucz Julianna (82), Lantos Mihály János (61), Szabó Istvánné sz. Bátovszki Zsuzsanna (61), Krekács Pálné sz. Gubek Zsuzsanna (64), Kraivich Endréné sz. Schlekman Mária (66), Raucsik Mihály (70), Gubek György (81), Grögerné Markó Ilona (70), Marsi Zoltánné sz. Kovács Zsuzsanna (87), Mertz József (89), Bosznay Istvánné sz. Forró Katalin (68), Csordás György (74), Gégény János (78), Bátovszki Györgyné sz. Ó Nagy Katalin (91), Krekács István (92), Morva János (66), Veres Istvánné sz. Erdélyi Katalin (70), Huszti Gábor (72), Deák Lászlóné sz. Bagyánszki Zsuzsanna (63), Krupla Károly (50), Vereszkai László (53), Lissan János (57).

Elhunyt testvéreink átlagéletkora 72 esztendő volt. Bibliai kort hatan éltek meg.

„Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg, mostantól fogva. Bizony, ezt mondja a Lélek, mert megnyugosznak fáradozásuktól, és cselekedeteik követik őket.” (Jel 14,13)

A KARÁCSONYI ÜNNEPKÖR ALKALMAI

CSÖMÖR

December 11., advent 3. vasárnapja:

9 óra: vasárnapi iskola, kreatív ajándékkészítő foglalkozás

10.30: istentisztelet és úrvacsora, templomalapköelhelyezési ünnep

17 óra: a budapesti kirándulás képeinek vetítése, könyvvásár

18 óra: advent esti istentisztelet

December 14., szerda:

18 óra: advent esti istentisztelet

December 18., advent 4. vasárnapja:

9 óra: vasárnapi iskola

10.30: istentisztelet és úrvacsora

16 óra: vasárnapi iskolások karácsonyi műsora, „kaóparti”

December 21., szerda:

18 óra: advent esti istentisztelet

December 24., szombat, szenteste:

24.00: éjféλιi ünnepi istentisztelet

December 25., vasárnap, karácsony 1. ünnepe:

9 óra: vasárnapi iskola, karácsonyi ajándékosztás

10.30: ünnepi istentisztelet – úrvacsora

December 26., hétfő, karácsony 2. ünnepe:

10.30: ünnepi istentisztelet – úrvacsora

17 óra: felnőtt ifjúsági karácsony

December 27., kedd, János-nap:

9 óra: karácsonyzáró istentisztelet

December 31., szombat, óéveste:

18 óra: óévesti istentisztelet

2012. január 1., vasárnap, újév napja:

9 óra: vasárnapi iskola

10.30: újévi ünnepi istentisztelet – úrvacsora

Január 6., péntek, vízkereszt ünnepe:

10.30: ünnepi istentisztelet – úrvacsora

KISTARCSA

December 18., advent 4. vasárnapja:

9 óra: istentisztelet

December 24., szombat, szenteste:

17 óra: ünnepi istentisztelet

December 25., vasárnap, karácsony 1. ünnepe:

9 óra: ünnepi istentisztelet – úrvacsora

December 26., hétfő, karácsony 2. ünnepe:

9 óra: ünnepi istentisztelet – úrvacsora

December 31., szombat, óéveste:

16.30: óévesti istentisztelet

2012. január 1., vasárnap, újév napja:

9 óra: újévi ünnepi istentisztelet – úrvacsora

Január 6., péntek, vízkereszt ünnepe:

9 óra: ünnepi istentisztelet – úrvacsora

Az ünnepi alkalmakra, az istentiszteletekre, a gyülekezeti közösségbe szeretettel várunk mindenkit!
Jézus Krisztus mondja: „Mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkében pedig kárt vall?”

(Mt 6,26)